

Mórág, Bata, Baja
2014. április 26. Túravezető: Király Lajos

28 fős csapatunk még szemerkélő esőben indult útnak, de dél felé haladva hamarosan szép időben csodálhattuk az autóbusz mellett elsuhanó tájat. Első állomásunk a közel nyolcszáz fős Tolnai megyei kis település, **Mórág** volt. Nagyon szép fekvésű kis község, történelme igen viharos, sok-sok nehézséggel, mely az ország déli területeinek sorsában osztozott. A település története 6000 évre vezethető vissza, amikor temérdek tűzkő halmozódott fel a környéken. Az ásatások során nemcsak a kőzetek, hanem az emberi települések nyomaira (állati csontok, használati eszközök, edények a neolitikum korából) bukkantak, a „Mórági Vénusz” csontváza a Szekszárdon megyei múzeumban látható. A 13. században említik először a krónikák, majd később következett a mohácsi vész, rácok betelepülése. 1724-től németek költöztek a faluba, akik felvirágoztatták, a II. világháború után 1500 német nemzetiségű embert telepítettek ki, helyükre felvidéki magyarok, erdélyi székelyek, Sarkad környéki magyarok kerültek.

Következő célpontunk **Bata** volt. Ősi eredetű település lakták a kelták, a rómaiak, a honfoglaláskor a besenyők telepedtek meg benne. A Sárvíz és Duna-ágak miatt elsősorban halászati tevékenység folyt a fontos vízi és szárazföldi út közelében. A középkorban a Szent Vér ereklyéje tette híressé, Zsigmond király kétszer is járt itt, de a Hunyadiak is nagy tisztelői voltak, II. Lajos királyunk innen indult a csatába. A mohácsi csata és a török uralom megpecsételte sorsát, sokan elmenekültek vagy környező erdőkben bujdosnak. Az 1600-as évek végén ismét benépesült, az 1848-as szabadságharcban a császáriak felégetik a falut, de lakossága megmenekült, a 20. század elején közel négyezer fő élt itt. Az I. világháború után szerb fennhatóság alá került, 1921-ig. A községben telepedett le Czencz János korának neves festőművésze, aki szerette a tájat, a díszes népviseletet viselő lakosságot festeni, kiváló aktokat festett, ma lánya ápolja festményeit, ő maga pedig tojásfestő. A környék népművészete ihleti munkáját, csodálatos hímes tojásokat tekinthetünk meg apró kiállító termében. A településnek több temploma, kápolnája van, található itt a Sárköz népművészetét bemutató tájház, a vízi életet bemutató halászház, a környéken élő fekete gólyák életét bemutató ház, interaktív múzeumként kíván működni, hogy a gyermekek és az érdeklődő felnőttek megismerhessék ezt rejtett életmódot folytató madarat. Csoportunk betekintett a Fazekasműhely munkásságába.

Kirándulásunk fő állomása a 36 ezer fős **Baja** volt. A város két leghíresebb szülőtte Mészáros Lázár, az első független felelős magyar minisztérium hadügyminisztere és Türr István, a Panama-csatorna és a Korinthoszi-csatorna tervezője, építője. Felmentünk a Türr Kilátóba, sétáltunk a Sugovicánál, többen megkóstolták a híres bajai halászlét. Megnéztük a város impozáns főterét, a korábbi Grassalkovich-kastélyt, ami ma a városháza épülete. Gyönyörűen rendbe hozott sétáló utcáján gyönyörködve finom fagyaltot fogyasztottunk, sétáltunk parkjaiban. Megnéztük több templomát, Jelky András szobrát, sajnos a múzeum korán bezárt, ezért oda nem tudtunk bemenni. Ez a sokszínű, soknemzetiségű város még sok látnivalót tartogat az odalátogatóknak.

Utunk megvalósításához a VI. kerület Terézváros Önkormányzatától kaptunk támogatást, amelyet ezúton is köszönünk.

Király Lajos
túravezető